

РЕШЕНИЕ

№ 4743

гр. София, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **4372** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Б. Я. З., чрез адв. Г. П. Т. – САК срещу Решение от 16.01.2023г. по НАХД № 15838/2021г. по описа на СРС, 21-ви състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-00988/20.05.2021г., издадено от началник група към СДВР, отдел ПП, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца, за нарушение на чл. 174, ал.3 от ЗДвП, както и административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение по чл. 100, ал.1, т.1 от ЗДвП.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила. Изтъква се, че процесуалното качество - свидетел на административното нарушение изключва възможността свидетелят да извършва процесуални действия по проверка на самоличността на нарушителя; че актосъставителят не е разполагал със зачислено му техническо средство „Алкотест Дрегер“, както и че АУАН не може да бъде съставен „при отказ на нарушителя да го подпише“, след като нарушителят си е тръгнал. Претендират се разноски за две инстанции.

В съдебно заседание, редовно призван, жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът редовно призван, не се представлява и не взема становище по жалбата.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение от 16.01.2023г. по НАХД № 15838/2021г. по описа на СРС, 21-ви състав, е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-00988/20.05.2021г., издадено от началник група към СДВР, отдел ПП, с което на Б. З. на осн. чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 10 лв. за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Събрани са необходимите и относими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение, като направените изводи се споделят от настоящия състав.

Както АУАН, така и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържат необходимите реквизити по чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Спазен е установения ред и сроковете, предвидени в разпоредбата на чл.34, ал.1 и ал. 3 от ЗАНН за тяхното издаване. СРС е формирал извод, че описаните от фактическа страна в АУАН и НП нарушения по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, съответно, по чл. 100, ал. 1, т.1 от ЗДвП се установяват от събраните гласни и писмени доказателства, както и че е осъществен съставът им, за което правилно е наложено съответното административно наказание.

По отношение на първото нарушение: съгласно чл. 174, ал.3 от ЗДвП, когато водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява

моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

В случая от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че на посочената в наказателното постановление дата -12.05.2021г., около 04:10 часа, в [населено място], [улица], като водач на МПС- Рено с рег. [рег.номер на МПС] , жалбоподателят З. е спрял за проверка и поканен да бъде тестван с Алкотест Дрегер 7410 +, номер ARSM 0073, за употреба на алкохол, като същият отказал. Жалбоподателят е отказал да подпише както АУАН, така и талона за медицинско изследване и е напуснал местопроизшествието. В конкретния случай АУАН е съставен от служителя Е. С. в присъствие на служителя И. Н., който е свидетел при установяване на нарушението. В тази връзка съдът не споделя изложеното в жалбата за допуснати съществени процесуални нарушения на разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Нормата на чл.40, ал.1 ЗАНН предвижда, че актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Свидетел очевидец се явява И. С. Н. и не той, а актосъставителят Е. В. С. е установила самоличността на нарушителя, съобразно изложеното в АУАН и нейните свидетелски показания в хода на съдебното следствие.

Липсва допуснатото нарушение на чл. 43 ал.1 от ЗАНН, в какъвто смисъл са доводите на жалбоподателя за съставяне на АУАН при « отказ на нарушителя да го подпише». Съгласно посочената разпоредба актът се подписва от съставителя и поне от един от свидетелите, посочени в него, и се предявява на нарушителя да се запознае със съдържанието му и го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. Запознаването със съдържанието на АУАН представлява предявяване на обвинение за извършване на административно нарушение и се удостоверява от нарушителя с подписването на акта. Подписът представлява изявление на нарушителя, с което потвърждава, че е запознат с повдигнатото му обвинение, Законодателят е предвидил в чл. 43, ал. 2 от ЗАНН, че отказът да се подпише акта се удостоверява с трите имена и подписа на един свидетел, който да замести липсващото изявление, потвърждаващо изпълнение на процедурата по чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. В случая процедурата е спазена, тъй като удостоверяването на горното обстоятелство- отказът да се подпише актът е установено с подписа на един свидетел; нарушението е констатирано, съставен е АУАН, като безсъмнено поведението на жалбоподателя да си тръгне от местопроизшествието в този момент е отказ да бъде надлежно запознат с административно наказателното обвинение.

Съставът на районния съд е обсъдил поотделно и в съвкупност всички събрани в хода на съдебното следствие доказателства и доказателствени средства и е мотивирал извод за безспорна установеност на нарушението по чл. 174, ал. 3 ЗДвП. При анализа на доказателствата не е допуснато нарушение на процесуалните правила и съдът не е допуснал превратно тълкуване на правната значимост на отделните доказателства.

По отношение на второто нарушение: разпоредбата на чл. 100, ал.1, т. 1 от ЗДвП въвежда задължение за водача на МПС да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и контролния талон към него. За неизпълнение на посоченото задължение е предвидена санкция, регламентирана в чл. 183, ал.1, т.1, пр.2 от ЗДвП. Касаторът не е представил доказателства, които могат да обхванат установените с АУАН факти за неизпълнение на това задължение. В случая от представените по делото писмени и гласни доказателства безспорно се установява, че

жалбоподателят не е представил контролен талон към СУМПС в хода на проверката, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Правилни са изводите на съда, че при издаване на НП не са допуснати нарушения на ЗАНН и ЗДвП, тъй като постановлението съдържа изискуемите реквизити по чл.57 ЗАНН - в него е цитиран съставения акт за установяване на административно нарушение, както и за спазването на чл.40, ал.1 ЗАНН. Както актосъставителят, така и административно-наказващият орган са разполагали с предвидената в закона компетентност и са действали в нейните рамки. Като е достигнал до същите правни изводи, съставът на въззивния съд е постановил правилно решение. Касационната жалба е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора неоснователно се явява искането от страна на касатора за присъждане на разноски по делото.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 16.01.2023г. по НАХД № 15838/2021г. по описа на СРС, 21-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.